

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'ΠΑΤΡΙΩΝ'
ΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τη επιμελείᾳ επιτροπῆς ἐν τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Ε. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δορβίγγη διευθύνοντος.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Οὐχὶ ἐν Χάγῃ ἀλλ' ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε νὰ ἰδρυθῇ τὸ Παλάτιον τῆς Εἰρήνης, διότι ἡ μικρά μας αὕτη πόλις, ὡς ἐνεστῶσα πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶναι ὁ ὑπὲρ αὐτῆς πρωταγωνιστὴν ἐν τῷ κόσμῳ οὐχὶ διὰ στυλινότητος λόγων καὶ ποικιλίας θεωριῶν ἀλλὰ δι' ἀγῶνων καὶ θυσιῶν, ὧν τὸ μεγαλεῖον οὐδὲ νὰ φαντασθῶσι δύνανται οἱ διάφοροι τιτλοφόροι τῆς παγκοσμίου εἰρηνοποιήσεως.

Τοιαύτης θεᾶς ὁ βωμὸς δὲν κτίζεται διὰ τοῦ συνηθους πηλοῦ, οὐδὲ ἀπλοῦν μάρμαρον ἀρκεῖ διὰ τὸν στυλοβάτην τοῦ ἀγάλματός της. Ποταμὸν αἵματος καὶ ἐκατόμβας θυμάτων προσέφερε προχθὲς ἀκόμη καὶ εἶναι πάλιν ἔτοιμον νὰ προσφέρῃ τὸ Γένος ἡμῶν ὑπὲρ τῆς τελειώσεως τοῦ ἔργου διότι μόνον κωφοὶ δὲν ἀκούουσι καὶ μόνον τυφλοὶ δὲν βλέπουσιν ὅτι οἱ ἀγῶνες οἱ Ἑλληνικοί, μόνον αὐτοί, ἐξυπηρετοῦσι τὸν πόθον τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἀνιδιωτελῶς καὶ ἀνευ συμφεροντολογικῶν υπολογισμῶν.

Δύναται κανεὶς ἐχεφρονῶν νὰ φαντασθῇ τὴν εἰρήνην συμπαρεδρεῦουσαν μετὰ τῶν Τούρκων ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Δύσει ἐφ' ὅσον ἡ Ἀνατολὴ δὲν ἀπαλλαγῇ τοῦ Τουρκικοῦ ἄγους; Τί ἐπράξε καὶ πράττει ἐν τούτοις ἡ Δύσις πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ παγκοσμίου πόθου; Διαγωνίζεται εἰς ἐκφράσεις ὠραίων καὶ ὑψηλῶν λόγων ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ διαγωνίζεται ἐπίσης εἰς πωλήσεις παντὸς εἶδους τονωτικῶν, παντὸς εἶδους ὀπλων, παντὸς εἶδους δυνάμεων πρὸς τὴν ἀμίλεικτον τῆς εἰρήνης ἐχθράν.

Τί δὲ ἐπράξε καὶ πράττει καὶ εἶναι ἔτοιμον πάλιν νὰ πράξῃ τὸ ἔθνος ἡμῶν; Εἰς ποῖον στάδιον θυσιῶν εἰσέρχεται πάλιν μὲ μόνον κεφάλαιον τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀκλόνητον πίστιν του καὶ μὲ μόνας δυνάμεις τὰς δυνάμεις του, τὰς ὁποίας ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ιδεώδους του εἶναι πρόθυμον πάντοτε νὰ συντρίψῃ, πίπτον μᾶλλον ἢ ἀφίνον τὸ ἔργον ἀτελείωτον;

Οἰοσθήποτε κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμος εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Εὐλογημένοι παρὰ Θεοῦ καὶ ἐνδοξοὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἶναι καὶ οἱ ἀπλῶς ἀναλαμβάνοντες αὐτόν. Ἐξαιρετικὸν μεγαλεῖον προσλαμβάνει ὁ ἀγὼν οὗτος ἐπιχειρούμενος ὑπὸ ὀλίγων μόνον, ὅσοι εἴμεθα οἱ Ἕλληνες ἐν σχέσει πρὸς τὸν μέγαν πληθυσμὸν τῶν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὄνειροπολούντων τὸ παγκόσμιον ιδεώδες.

Ἐξαιρετικὸν τὸ μεγαλεῖον ἡμῶν ἀλλ' ἐξαιρετικὸν καὶ τὸ αἶσχος ἐκείνων.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Β'. τοῦ Μαθαίου

(Κεφ. Δ' 18—23)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν ¹ θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν ² λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ³ βάλλοντας ἀμφίβλιστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἄλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ἡμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ⁴ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ περιήγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς ⁵ συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ ⁶ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ⁷ μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Σημειώσεις.

1) Παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Ἡ λίμνη Γεννησαρέτ, ἡ ὁποία ἄλλαχού λέγεται θάλασσα τῆς Τιβεριάδος.—2) Τὸν λεγόμενον—ὅστις προσωπομεῖτο Κηφᾶς συριακῶς καὶ εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν Πέτρος.—3) Ρίπτοντες τὸ μέγα δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν.—4) Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα—5) Συναγωγαῖς = οἴκους προσευχῶν.—6) Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας.—Τὰς ἀρχὰς αἰτίνας ἀπετέλουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ ἐξ ὧν ἐμελλον νὰ καταρτισθῶσιν ἄνθρωποι, μέλη τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.—7) Μαλακίαν = ἀσθενεῖαν σωματικὴν ἀλλὰ καὶ διανοητικὴν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Β'. 10-16.

Γράφων ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸς Ῥωμαίους ζωγραφίζει μὲ ἀληθῆ καὶ κατάλληλα χρώματα τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς τελείαν εἰκόνα παρεχεν ἡ Ῥώμη. Καταδεικνύει δὲ τὴν βαρύτητα τῆς εὐθύνης, ἣν ὑπέχει ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν παρὰ τὴν ἠθικὴν νόμον εἰς οἰονδήποτε θρήσκευμα καὶ ἀνῆκην, καθ' ὅσον ὁ Θεὸς δὲν προσωποληπτεῖ ἐθνῶν καὶ στενωχοῖ ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος. Ἐπειδὴ ἰδιαζόντως παρὰ τοῦ Θεοῦ διηπαιδαγωγήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τοῦτο, καίτοι εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ λαός, οὐχὶ μόνον δὲν θά μεροληπτῇ ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ, ἀλλὰ θά θεωρήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ πλέον ἀξιεπαίτους. Τὸ ἀπροσώπητον τοῦτο τοῦ Θεοῦ ἐξαίρει ὁ Ἀπόστολος ἐν τῇ αὐτῇ ἀναγινωσκόμενῃ περιουσίᾳ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς.

αὐτὸν νὰ πράττῃ ἀλλὰ τοῦναντίον δέσμευσιν τῶν ὁρμῶν αὐτοῦ τούτων ἵνα μὴ γίνῃ δοῦλος αὐτῶν. Ἡ ἱστορία καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς σελίδας παρέχει ἡμῖν παραδείγματα τοιαῦτα βεβαιούντα τοὺς θεῖους τούτους λόγους τοῦ Ἀποστόλου. Πάντες οἱ μεγάλοι ἄνδρες οἱ ὑπὲρ μιᾶς εὐγενούς ιδέας ἀγωνιζόμενοι, ἀφείλουν αὐτοὶ νὰ παρέχουν ἑαυτοὺς πρότυπα σωφροσύνης ἵνα προσελκύσωσιν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν. Ἰνα δὲ ἔχωσιν ἐλευθερίαν δράσεως καὶ οὐδὲνα φοβῶνται ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ ἀγῶνος τῶν δέον νὰ δεσμεύωσι πάντα τὰ ἀτομικὰ αὐτῶν πάθη καὶ νὰ δουλωθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ θυσίας τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἢ ἐπιτυχία τῶν εὐγενῶν ιδεωδῶν αὐτῶν. Ἡ δουλεία ὅμως αὕτη εἶναι μόνον κατ' ὄνομα δουλεία καὶ ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, κατὰ ἀνθρώπον, τοῦτέστι ἐπειδὴ ἀντίκειται πρὸς τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις καὶ ὁρμὰς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ἡμῶν ὡς χαρακτηρίζει αὐτὴν ἐν τῇ αὔριον ἀναγινωσκόμενη περικοπῇ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς.

Ἄ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ ἢ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ διατάσσοντος τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ πάσης ἀνομίας. ὡς περ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτως νῦν παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ὡς περ γὰρ τότε πράττοντες ἄνομα καὶ ἀκάθαρτα ἔργα εἴχετε καταστῆ δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας οὕτως καὶ τώρα πράττοντες τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς κατὰ τὴν δικαιοσύνην πολιτείας, ἥτις εἶναι ἡ μόνη καὶ ἀληθὴς ἐλευθερία καὶ εὐδαιμονία. «Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οὗ νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος». Ἐκ τῶν κακῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀμαρτίας πρακτικῶς ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην δουλείας. Ζῶντες τότε ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ ἐλεύθεροι ὄντες ἤτοί μὴ ὑπακούοντες εἰς τὴν δικαιοσύνην ἐπράττατε ἔργα αἰσχύνῃς ὡς μόνον καρπὸν ἔχοντα τὸν πνευματικὸν θάνατον. «Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον» ἥδη ὑποταχθέντες τῷ θεῷ θελήματα ἔχετε καρπὸν τὴν αἰώνιον ζωὴν διότι ἡ μὲν ἀμοιβὴ ἦν ἐλαμβάνετε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἦτο ὁ θάνατος ἡ δὲ ἀμοιβὴ ἦν παρὰ τοῦ Θεοῦ λαμβάνετε ἡ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΦΛΕΣΣΑΣ

Τοῦ Φλέσσα ἡ μάνα κάθεται στὴ Μπόλιανη στὴ ράχη. Τὰ κοντοβούνια γνάντευσ καὶ τὰ πουλιὰ ρωταίει — Πουλάκια μ' ἀηδονάκια μου, ποῦ ῥεγεθε στον ἀέρα, Μὴν εἰδате τὸν στρατηγὸν τὸν Φλέσσ' ἀρχιανδρίτη; — Στὰ κοντοβούνια πέραςσε καὶ στὰ Σουλερμωχώρα, Τὰ παλληκάρια μάζωνε θλους κοντοβονίσους, Τὰ μάζωξε τὰ σὺναξε τὰ κάνει τρεῖς χιλιάδες. Καθούταν καὶ τὰρμήνευε σὰν μάνα, σὰν πατέρα. — Ἐμπρός, ἔμπρός, μωρὲ παιδιὰ, στὸ Νόκαστρο νὰ πᾶμε, Νὰ κάμωμ' ἕνα πόλεμο μὲ τοὺς στραβα:απάδες. Κι' ἂν δὲν σὰς ντύσω μάλαμα, Φλέσσα νὰ μὴ μὲ ποῦνε, Ἀκόμη λόγος ἔστωκε καὶ συντομὰ κρατεῖται. Κ' ἡ Ἀραπιά τοὺς ἔζωσε μὲ ἰοσα:γιὰ χιλιάδες. Μπραίμης βάνει τὴν φωνὴν λέγει τοῦ παπᾶ Φλέσσα. — Ἐβγα, Φλέσσα, προσκύνητε μὲ οὐλό σου τ' ἀσκέρι. — Δὲν σὲ φοβοῦμ'. Μπραίμ πασά, στὴν νοῦν μου δὲν σὲ θάνω. Κ' ἐμὲ μεντάτι μᾶρχονται οἱ Κολοκοτρωναῖοι.

Καὶ τὰ σπαθιά τραβήσανε καὶ κάμνουν τὸ γιουρῶσι. Μιὰ μπαταργιὰ τοῦ ρίξεκε πικρὴ, φαρμάκωμένη. Τὸν Φλέσσα τὸν ἐσκότωσαν μαζὺ μὲ τὸν Κεφάλᾶ. — Ὅς εἰσθε φίλοι κλάψετε καὶ σεῖς ἔχθροι χαρῆτε.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ & ΤΩΝ ΛΟΓΙ

Β'.

Τὸ αἶσθημα τοῦ ἐθνικοῦ πρέπει διαρκῶς νὰ τοιοῦται καὶ διαρκῶς νὰ ἐξυγιαίνεται. Ὅτε πρὸ ἐξήκοντα ἐτῶν Ζαλοκώστας ἀνεφώνει: «ὁ ἀγὼν δὲν ἐπεράνηθ' ἡμεῖς ἔχοντες, διέβλεπε μὲ τὴν προφητικὴν δεξιότητα, ὁποῖας τὸ προνόμιον ἔχουν πολλὰκις οἱ ποιηταί, καὶ ὅχι ἀξιοκράτορες. Τὰ δὲ ὅρα τοῦ νεωτέρου πολιτεῖν εἶναι πάντοτε εὐγνωμόνας εὐπρόσδεκτα, ὅταν συντελοῦν τὴν ἐπίρρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ὁργανισμοῦ καὶ ὅχι εἰς τὴν νόμεισιν αὐτοῦ καὶ τὴν νόθευσιν τοῦ φρονήματος τοῦ ρικαὶ δὲ ιδέαι τολμηραὶ καὶ ἐπιζημίαι, φιλοχρηνοῦσαι στοτε παρὰ ταῖς ἐσπερίαις κοινωνίαις, πρέπει νὰ ὑπολυνται εἰς αὐστηρὰν καθάρσιν, πρὶν εἰσαχθῶν ἀνεξέταπαρ' ἡμῖν καὶ εὐρουν ὁπαδοὺς καὶ κήρυκας. Δυστυχῶς καὶ τὴν πριλαβοῦσαν περίοδον τῆς νευρικότητος τῆς χώρας ἐσημειώθησαν καὶ μεταξὺ ἡμῶν κρούσματα μολύνοντα αὐτὴν ἐχούσης τὴν προέλευσιν. Ἐξ ἐπιπολαίου ἀντικαὶ ἐκ ματαιοδοξίας ἐπιδειξέως νεωτερισμοῦ ἡκούσθησαν τῷ μέσῳ ἡμῶν κωργοὶ ἀθεῖας, διετυπώθησαν κοσμοπολ καὶ οὐτοπίαι, ἐξηνέχθησαν θεωρίαι κοινωνικαὶ καὶ ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὰς θεμελιώδεις πεποιθήσεις τοῦ ἑθνικοῦ λαοῦ, ἐξεδηλώθησαν δὲ τάσεις πρὸς διασπάρειν παρελθόντος καὶ εἰσσηγήσεις πρὸς ἀνόσιον διάσπασιν τῆς ρικῆς συνοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κλέος αὐτῆς καὶ τὴν ἀπαράμιλλον ἠθικὴν δύναμιν τοῦ ἑλλμοῦ. Εὐτυχῶς αἱ ἀπονενονημέναι αὗται ιδέαι ὀλίγαι καὶ ἀσημάντους εὐρον προσηλύτους, προσκόψανται δὲ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἀπεκρούσθησαν μετ' ἀποφῆς ὑπὸ τῆς μεγάλης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πλειονότητος. Ἀλλ' αἱ συντεταγμέναι πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ ἑλλμοῦ οὐκ ἀφύπνουν καὶ νὰ ἐργάζονται πρὸς ἀμείνων ζωσιν τῶν τυχόν ἀναφυομένων ἐκάστοτε θνητῶν ζιζανίων, διὰ νὰ μὴ παραβλάπτεται ποσὸς ὁ σπύρος τῆς ἐθνικῆς ιδέας.

Διότι ὁ ἀγὼν τῶν ὄντων δὲν ἐπερατῶν. Ἐφθάσαμεν εἰς σταθμὸν εὐτυχῆ καὶ ἐνδοξον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σταδιοδρομίας· ἀλλ' οὐπω καιρὸς ἀναπαύσεως. Ἡ ἐργασία πειθαλεῖται ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων καὶ τὸ ὅπλον ἀμύνης δέον νὰ εἶναι διηνεκῶς προτεταμένον κατὰ ἰταμῶν καὶ δολίων ἐχθρῶν. Ἀλλως τε τὰ ιδεώδη τοῦ νους, τὰ εὐγενῆ ιδεώδη δι' ὧν ἀείποτε ἐκραταιώθη καὶ ψάθη, αἱρονται πάντοτε ὡς ἀετοὶ νεφελοβάμωνες ἀγέρων με πηχυαίας πτέρυγας εὐρώστους ἐκ τῶν τελευταίων πρὸς τοὺς φαινοὺς ὀρίζοντας, ὅπου αἱ σεπτὰ ὀπτασία παρελθόντος συμμήνουνται μὲ τὰ στιλπνὰ ὄνειρα τοῦ λοντος. Ἡ ὡραία συμβολικὴ παράστασις τοῦ μεγάλου ρικανοῦ ποιητοῦ Λογαμφελλοῦ ἀπεικονίζει τὴν πορείαν ἐκλήθη νὰ διανύσῃ ἡ ἡμετέρα φυλὴ. Νεανίας, ἀλκιμος, χεταὶ εἰς κλιτὺν ὄρους ἀποκρήνου διὰ νὰ στήσῃ ἐπὶ κορυφῆς αὐτοῦτῃν σημαίαν τῆς προόδου ἢν κρατεῖ ἀνὰ γ. Προσκοπτεῖ εἰς τὴν ἀδιάκοπον ἄνοδον κατὰ λίθων καὶ βόλων, αἰμάσσει, ἀσθμαίνει, ἀλλὰ προχωρεῖ καὶ ἀνεπάντοτε ἀναφωνῶν εἰς ἑκαστον σταθμὸν τῆς ἀνάταρ ρείας: Excelsior!

Excelsior! ὑψηλότερα! Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ ἑθνικοῦ γένους διὰ τῶν αἰώνων. Ἀνέρχεται κοπιῶν

ἀλλὰ μὴ ἀπαυδῶν καὶ μὴ ἀποθαρρυνόμενον· ἀνέρχεται διαρκῶς ὥς ὅτου νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὑπέροχον σημεῖον τὸ θεῶθεν τεταγμένον, διὰ νὰ πῇ ἔκει θριαμβευτικῶς τὴν σημαίαν τῆς νίκης, τὸ λάβαρον τῆς προόδου.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ*

Ἀξία μακαρισμῶν βεβαίως θὰ εἶνε τὰ μετὰ μίαν ἢ δύο δεκαετηρίδας γεννηθησόμενα τέκνα· ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, καθ' ἣν τὰ ἀναισθητὰ ὄντα τῶν θά προσηλωθῶσιν ἐπὶ τοῦ πρώτου τυχόντος ἀντικειμένου, μητέρες σοφίᾳ θὰ ἀρχίσωσι νὰ τὰ διδάσκωσι πᾶσαν γνῶσιν ὑψηλὴν καὶ πᾶσαν ιδέαν μεγάλην· ὁμολογουμένως περὶ πάντος θὰ γινώσκωσιν αἱ μετὰ τινος χρόνου μητέρες· ἂν δὲ αἱ σημεριναὶ ἔχωσι τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀποκρίνονται δι' ἐνὸς ἀδὲν ἡξεύρω παιδί μου εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν τέκνων τῶν, αἱ μητέρες τοῦ μέλλοντος, ἔχουσιν ἐν τῇ κεφαλῇ ὅλα τὰ φῶτα, τὰ ὅποια τὸ ἐν χρήσει σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως παρέχει αὐταῖς, δὲν θὰ ὑφίστανται τὴν ταπείνωσιν ταύτην, ἀλλὰ κτενίζουσιν τὴν ὡραίαν μικρὰν κεφαλὴν τῶν τέκνων τῶν θὰ λύωσι μεθ' ἐτοιμότητος τὰς ἀπορίας τῶν, ὅσοι δύσκολοι, ὅσοι μεταφυσικαὶ καὶ ἀνεῖνε.

Εὐτυχῆς γενεὰ! πόσον μεγάλη θὰ εἶνε ἡ ὑπεροχὴ σου! μετὰ τοῦ γάλακτος θὰ ποτίσῃς τὰ νέματα τῆς ἀρχαίας σοφίας μετὰ τῶν ζαχαρικών θὰ καταβροχθίσῃς τὰ τρίγωνα τῆς γεωμετρίας καὶ ἐπιπεδομετρίας, καὶ μετὰ τῶν πλαγγόνων σου θὰ γυμνάσῃς εἰς τὴν ἐκμάθησιν ὅλων τῶν γνωστών καὶ ἀγνώστων διαλέκτων. Εὐτυχῆς γενεὰ!

Τὸ ἀκένωτον ταμεῖον τῆς μητρικῆς σοφίας θὰ εἶνε πάντοτε ἀνοικτὸν πρὸ σοῦ καὶ θέτουσα τὴν χεῖρά θὰ ἐξάγῃς ἀκόπως πᾶν ὅ,τι ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ἀπ' αἰώνων παρήγαγεν. Ὅλα αἱ ἐπιστήμη καὶ αἱ τέχναι μετὰ τῶν εἰδικωτάτων αὐτῶν ὑποδικιέσεως δὲν θὰ εἶνε μόνον κατ' ὄνομα γνωσταὶ εἰς τὰς γυναῖκας· ὅλοι οἱ κλάδοι τῶν φιλολογιών, ἀπὸ τῆς παλαιολιθίας μυθολογίας μέχρι τῆς συγχρόνου κωμωδίας, θὰ ταῖς εἶνε ἥδη πλέον ἢ γνωστοί, θὰ ταῖς εἶνε οἰκετοί, διότι ἀκριβῶς χεῖλεσιν ἐξ ὅλων ἐδοκίμασαν· αἱ μητέρες θὰ εἶνε τότε πάνσοφοι· τῶν δὲ παίδων ἡ πρώτη μόρφωσις ὑπέροχος ζήλευτή.

Καὶ ὅμως! ὁ πύργος τῆς Βαβέλ θὰ δύναται βεβαίως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα τάξεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πολυπλοκὸν σύγχυσιν, ἥτις θὰ βασιλεύῃ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν μητέρων τοῦ μέλλοντος, καὶ ἥτις θὰ μεταδίδηται καὶ εἰς τὰς ἰδικὰς σου πτωχὰς γενεάς.

Κοιμάζεστε καὶ σεῖς, σύγχρονοι γονεῖς, βλέποντες τὸ ὀγκῶδες δέμα τῶν βιβλίων ὅπερ τετράκις τῆς ἡμέρας μεταφέρει ἀπὸ τοῦ οἴκου εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὰν ἀπλὴν ἢ μικρὰ σας κόρη. Μετὰ συγκινήσεως ἀγοράσατε καὶ τὰ νέα, τῶν ὁποίων τὸν κατάλογον θὰ φέρῃ ἡμῖν ἐγκαίρως μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς· καλὸν καὶ τοῦτο, καλὸν καὶ ἐκεῖνο· ὡραίους παρήγαγε τοῦτο καρπούς, ὡραιότερους ἐκεῖνο· δι' αὐτοῦ διδάσκονται αἱ Ἀγγλίδες, δι' ἐκείνου αἱ Ρωσίδες, διὰ τοῦ ἄλλου αἱ Γαλλίδες· καὶ θὰ μάθῃ ὅλα αὐτὰ ἡ κόρη σας· καὶ, συνδυάζουσα ἐν τῷ νῷ ὅ,τι καλὸν ἐδῶ ἦ ἐκεῖ, θὰ γίνῃ ὑπερτέρα καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ.

Εἶνε ἀληθές, τὸ ἀναγνωρίζετε δὲ καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι, ὅτι δὲν θὰ ἀπομείνῃ πλέον Ἑλληνίς· ἀλλὰ τί τοῦτο θὰ μάθῃ ἐξ ὅλων τοῦτο εἶνε λαμπρόν· τὸ ἐξοχόν, τὸ συγκινοῦν, τὸ τέρπον οἰκειοῦς καὶ ξένους· ἂν δὲ ὅλα ταῦτα συντελῶσιν εἰς

* Ἀριάδνη Μ. Δαμβέρη.

τὸ νὰ μορφώσῃς τὰς μάλλον παραδοξοὺς ὑπάρξεις, τὰ ἀστείωτα κράματα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀμαθείας, κεφαλὰς κενὰς ἢ πλήρεις ἀχρήστου ὕλης, νόας περὶ πάντων εἰδόμεναι ἀλλ' οὐδὲν κατέχοντες, οἰκοδεσποῖνας καινοφρονεῖς, μητέρας ἀνωφελεῖς, τίς φροντίζει περὶ ὅλων τούτων; τίς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ θέλει νὰ κουράσῃ προσπᾶθῶν νὰ ἴδῃ τόσον μακρὰν; Οὐδεὶς. Πάντες καὶ πᾶσαι βλέπομεν τὰ σήμερον συμβαίνοντα καὶ θορυβοῦμενοι ἐκ τῆς λάμψεως τῶν, τείνομεν τὴν χεῖρα ὡς ὁ Μωυσῆς, ἵνα θωπεύσωμεν τὴν φλόγα ἥτις ἐν τούτοις... θὰ καύσῃ τοὺς δακτύλους μας.

Καὶ οὕτω, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ληρῇ πρόνοια ἰδίου συστήματος ὅσα τὸ δυνατόν συμβαδίζοντες πρὸς τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα, τὰς παραδόσεις καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλληνίδων, τὰ προγράμματα τῶν σχολείων μεγεθύνονται αἰωνίως, αἱ δὲ ἀτυχῆς μικραὶ εἶνε ἡναγκασμένοι νὰ παρκαθῶνται εἰς τράπεζαν, ἐφ' ἧς ἐκτίθενται ἀπειράριθμα παντοειδῆ ἐδέσματα καὶ νὰ τρώωσιν ἐξ ὅλων ἀνεξαρτήτως τῆς δυνάμεως τοῦ στομάχου, τῶν προτιμήσεων ἢ τῶν ὁρεξέων τῶν. Τὸ τοιοῦτον βεβαίως θὰ τελειώσῃ μίαν ἡμέραν. Αἱ ἀκατάλληλοι καὶ ἀδεδίδοι μέθοδοι θὰ καταργηθῶσιν ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην. Ἀς τὸ ἐλπίσωμεν.

Ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πόσαι ὑπάρξεις δὲν θὰ θυσιασθῶσι, μὴ διδασκόμεναι οὐδὲν, διὰ τὸν λόγον ὅτι πρέπει νὰ διδάχθῃσι πολλὰ;

Βεβαίως μετὰ τῶν ἐκατὸν ὑπάρχουσι καὶ δύο, δι' ἧς εἶνε ἐπωφελεῖς αἱ ἐν χρήτει μέθοδοι. Πνεύματι λαίμαργον, ἐξ ὅλων τῶν διανοητικῶν τροφῶν ποθοῦσι νὰ δοκιμάσωσιν ὁρεγόμενα εὐρύτερας παιδείας, διότι ἡ φιλοδοξία τῶν δὲν εἶνε φιλοδοξία οἰκοκυρίας, ὁ δὲ περιορισμὸς τῶν εἶνε ἴσως διάφορος. Ἀλλ' αἱ ἐννεήκοντα ὀκτώ; Περὶ τούτων τίς θὰ φροντίσῃ; Ὁ καταδικάζονται νὰ παρκαθῶσιν μακρόθεν τὰς δύο μετὰ βουρμπυμίας καὶ κόπου, ἢ θὰ προσκληθῶσι τέλος νὰ σταθῶσιν, ἵνα ἀκολουθήσωσιν ἄλλην ὁδόν;

Ἀλλὰ ποίαν ὁδόν; τοῦτο εἶνε τὸ ζήτημα τὸ ἄξιον μελέτης πολλῆς. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἥδη ὅτι ἐκείνη, ἐφ' ἧς βαδίζομεν δὲν ὀδηγεῖ εἰς τὸ ἀγαθότερον τέμα· προτιμότερον λοιπὸν καὶ δικαιότερον νὰ σκεφθῶμεν ἐπ' ὀλίγον, ἢ νὰ ἐξακολουθῶμεν βαίνουσαι ἐπὶ τῆς ἥδη χαρκαθείσης, ἥτις ἐάν εἶναι ὡραία, ὁμολῇ καὶ εὐάρεστος διὰ τὰς δύο, εἶνε ἀνάτης καὶ κοπιώδης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβής, διὰ τὰς ἐννεήκοντα ὀκτώ.

Ἡ αἰτία ἥτις ὑπήγορευσε ἡμῖν τὰς σκέψεις ταύτας δὲν εἶνε ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐξετάσεων ἐν ταῖς διαφόροις τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχικῶν παρθεναγωγείοις.

Ἡ αἰτία εἶναι ἄλλη. Ἐτύχη νὰ ἀναγνώσωμεν διατριβὴν τινὰ ἐκδοθεῖσαν πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ εἰς ὅν ἐστιν ὅτι ἐκεῖ ἀκόμη ζητεῖται ἡ καλλιτέρα ὁδὸς. Ζητεῖται δὲ ἀκριβῶς διὰ τοῦ ἀνδρὸς λόγους, δι' οὗ ἔχει ἀνάγκην θεραπείας, ἂν οὐχὶ μεταμορφώσεως, ἡ παρ' ἡμῖν γυναικία ἐκπαιδεύσις.

Ἐν τινι παρθεναγωγείῳ τῆς Αἰτίας ἐδόθη ὡς θεματικὴ διατριβὴ εἰς τὰς μαθητρίδας τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸ ἑξῆς: «Ὅποια τις ἡ Μακεδονία ἐν σχέσει πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ!... Τὸ θέμα εἶνε ἐθνικὸν καὶ κολληθεῖς ἡμῖς ὑπὲρ πάντων ἄλλων· ἀλλὰ βεβαίως δὲν θὰ ὀφρῇ τῇ μαθητρίδῃ τῆς Αἰτίας, ὅπως αὐτὰς καθ' ἐκάστην πρὸς μελέτην.

Περιοδικὸν * τὴν ἐδημοσίευσεν τὴν βραβεύσασαν ἐκθεσιν, Revue mensuelle de l'Enseignement secondaire des jeunes filles.

ήτις εἶνε ἀξιολογος ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν· προδίδει πνεῦμα μετ' ἐπιμελείας καλλιεργηθέν· ἀλλ' ὅποια ἡ ἐκ τούτου προκύψουσα ὠφέλεια; Τί θὰ κερδίσῃ ἂν οὐχὶ ἡ ἐπιτυχούσα ἐν τῷ διαγωνισμῷ, αἱ καθυστερήσασαι τοῦλάχιστον συμμαθητριά της ἐκ τῆς γνώσεως τῶν πολιτικῶν σχέσεων τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἑλλάδος; Τὸ θέμα εἶνε ὠραῖον ὁμολογουμένως καὶ πλούσιον ὑπὸ ἐθνολογικὴν ἔποψιν ἀλλ' αὖριον ἐν τῇ διαρρυθμίσει τοῦ οἴκου της, ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν τέκνων της πρὸς ἄλληλα, τί θὰ καρπωθῇ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐκ τῶν πόθων τῆς Ρωσσίας ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τῆς Αὐστρίας. ὅσον καλῶς καὶ ἂν γνωρίζῃ ὅλα ταῦτα;

* *

Καὶ ἀφοῦ ταῦτα γίνονται ἐν Γαλλίᾳ, φαντάσθητε τί γίνεται ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὸ πνεῦμα τῆς μιμήσεως διέπει τὰ πάντα.

Πρὸ πάντων δὲ τί μέλλει γενέσθαι, καὶ ὅποια ὑπὸ διανοητικὴν ἔποψιν θὰ μορφωθῶσιν αἱ μῆτερες τοῦ μέλλοντος, ἐάν ἀντὶ τῶν ἐν χρήσει μεθόδων τῆς διδασκαλίας δὲν ἐξευρεθῇ ἄλλη διδασκονσα ἀπλῶς καὶ μόνον ὅσα ἀπαιτοῦνται, ἵνα γίνῃ τις καλὴ μήτηρ καὶ καλὴ οἰκογενειάρχης, καὶ ἵνα ἐκπληρώσῃ ἐπωφελῶς καὶ τελειοφῶς τὸν ἐν τῇ ζωῇ προορισμὸν μέγαν καὶ ὑψηλόν.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι

Τί δὲ παρουσίασεν ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς προσόντα φυσικὰ καὶ ἐπικτήτα; Ὡς φυσικὰ μὲν τὴν ἀντοχὴν τὴν ὅποιαν μόνον παλαιοὶ στρατοὶ παρουσιάζουν, ἐπόμενοι εἰς ἐνδόξους παραδόσεις οἷας δὲν εἶχεν ὁ στρατὸς ὁ ὑποστὰς τοιαύτης ἀτυχίας κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897. Ἐπίσης παρουσίασεν ῥοημοσύνην ἐπιζήλον καὶ δρμήν ἡρωϊκὴν ὑπὸ πνεῦμα φλογερόν. Ἐπικτήτων δὲ ἀρετὴν ἔδειξε τὴν καλὴν τοῦ πειθαρχίαν, σημαντικὸν ἐφόδιον διὰ στρατὸν ὅστις πρὸ πάντων εἶχε πρὸ αὐτοῦ τοιαύτην ἐκτεταμένην ἀκτῖνα δράσεως. Διότι δὲν εἶνε μυστήριον, ὅτι ἡ πειθαρχία παρατηρεῖται ἀδυσχεροτέρα μὲν εἰς τὸ κέντρον ὅπου ἐδρεῖ ὁ στρατηγός—ἐὰν οὗτος ἔτυχε πρόσωπον ἐμπνέον ἐμπιστοσύνην—χαλαρωτέρα δὲ ὅπου φθάσῃ ἀσθενέστερον δὲ εἰς τὰ ἄκρα τὸ προσωπικὸν γόητρον τοῦ διοικούντος. Διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τοιαύτη διαβάθμις δὲν παρουσιάσθη. Εἰς τὸ κέντρον δὲ ὅπως καὶ εἰς τὴν ἀκτῖνα τῆς περιφερείας ἡ αὐτὴ ἀξιοζήλευτος ὑπακοὴ παρατηρήθη.

Μιχαήλιν

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Κάρς Γ. Σ. Τερ γέ σ τ η ν. Χ. Ν. Κάρ ο ν.
Ἀπεσταλὴν τὸ ἔργον οὐχὶ πρὸς φύλαξιν ἐν βιβλιοθήκαις ἀλλὰ πρὸς ἀναγνώσιν καὶ κατήχησιν. Παρακαλούμεν πρᾶξατε πλείοτερον τοῦ δυνατοῦ Γρ. Χ. Σ. Δ η μ η τ σ ἄ ν α ν. Κ. Π. Ἀ ν δ ρ ο υ
Π. Σ Δ ο ο υ λ ε λ. Ζητηθέντα ἐστίασαν.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δασμύργῃ

Διευθυντῇ τῶν Πατρίων

Ὁδὸς Νικηφόρου 8 Α

Εἰς Ἀθήνας.

ΝΕΑ ΠΛΗΡΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Μοναδικὴν καὶ πολύτιμον συμβολὴν ἐν τῇ σειρά τῶν στικῶν ὀρθοδόξων βιβλίων, ἀποτελεῖ ἡ Σύνοδος αὕτη, δεῖσα ἐκ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης γνωστοῦ τυπ. Στυλ. Μ. Ἀλεξίου, ἐν ᾧ τυποῦται καὶ ἡ μεγάλη αἰς τοῦ Ἐρωτοκρίτου, καὶ ἐγκριθεῖσα παμφηγεῖ ὑπὸ Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας γὴν καὶ κατὰ τὴν τῶν ἐν αὐτῇ Προσευχῶν, Ἀκολουθίᾳ δελεῶς εἰργάσθη ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Μητροπολίτης ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καλλιτεχνικῇ ἐκτύπωσις, ἡ εὐπρεπὲς βιβλιοδέτησις καὶ αἱ 27 καλλιτεχνικαὶ ὀρθοδόξου πρὸς εἰκόνες αἱ κοσμοῦσαι τὸ βιβλίον εἰσὶ προσόντα ἀσυνυπάρχοντα ἐν ἐλληνικαῖς ἐκδόσεσιν. Ὡς τοιοῦτο συνηγεῖς πάντα εὐλαβῇ τῶν θείων Χριστιανόν, κληρικῶν ἢ λαϊκῶν. Πωλεῖται εἰς ὠρισμένους τιμὰς εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ἰ. Σιδέρη καὶ Νικ. Κορνάρου.

“ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ”

Διατίμηδης παρελθ. τόμων καὶ φύλλα

Πλήρης σειρά τῶν δώδεκα τόμων (1902—1913)

Ἡ αὐτὴ διὰ δημοσίας κοινοτικὰς ἢ σχολικὰς κας, ἐπισήμως ζητούμενη δρ. 30.

Ἐκαστος τόμος ἰδιαιτέρως δρ. 5.

Παλαιὰ φύλλα παρελθόντων ἐτῶν ἕκαστον λεπτό

Φύλλα τοῦ 12 τόμου (1913) πρὸς συμπλήρωσιν δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 5, δωρεάν.

Ἀποστολὴ ἐλευθέρᾳ ταχυδρομ. τελῶν.

Πᾶν ποσὸν προσερχόμενον ἐκ πωλήσεως τόμου ἢ φύλλου καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ οἰκείῳ χώρῳ ὡς δωρεὰ τοῦ ἐκδότη.

(Ἐκ τοῦ Γρ.)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙ

ΑΘΗΝΗ

Γραφεῖα: Ὁδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου 10, Ἀθήναι

Ἐργαστάσιον: Τζιτζιφιές, Φάληρον.

Ἐκδοσις ταινιῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων. Προγράμματα κινηματογραφικὰ μηχανήματα. Ἐγκαταστάσεις.

Ταινίαι ἐτοιμοὶ ἐν παρακαταθήκῃ.

1. Ἀφίξις πληρωμένων τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ ἔκ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ μῆκος μ. 166.

2. Ὑποδοχὴ εἰς Ἀθήνας τοῦ βασιλέως Κωνσταντοῦ Νικητοῦ ἐκ τῶν πολέμων μῆκος μ. 107.

3. Οἱ πρόδοκοι ἢ τοὶ Ἑλληνόπαιδες ὑπὸ τῆς Πατρὸς πολεμοῦσαν, μῆκος μ. 107.

4. Εἰκονικαὶ μάχαι: διὰ χαραδρῶν, ἔφοδος διὰ μῆκος μ. 135.

5. Γυμνάσια Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἀλῶν τὸν ἑχθρὸν ἢ σημεῖα τοῦ Φετίχ—Μπουλέντ. μῆκος μ. 73.

1. Ὁ κ. Ἰονόσκο εἰς Ἀθήνας μῆκος μ. 73.

2. Οἱ ἠνωμένοι Στόλοι Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας Μεσόγειον, οἱ Ναυάρχαι, 25 χαιρετισμοὶ, αἱ ἐπισκέψεις τὰ γεῦματα κτλ. μῆκος 158.

3. Τὰ Καρναβάλια τῶν Ἀθηνῶν ἢ παρέλασις τῶν κτλ. μῆκος μ. 10.